

25.121/II/PN

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) heeft in haar verenigde vergadering van 27 januari 1994 een klacht onderzocht wegens het feit dat de Brusselse Gewestregering borden op de openbare weg heeft geplaatst die niet conform zouden zijn aan de bepalingen van de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken (K.B. van 18 juli 1966). Volgens de klagers gaat het hier om drie soorten borden :

- viertalige borden bij het betreden en het verlaten van het gewest, waarbij het Frans en het Nederlands een gunstiger presentatie krijgen dan het Engels en Duits doch het Frans staat steeds eerst;
- borden waarop voor automobilisten de golflengte voor verkeersinformatie wordt vermeld en waarop het Frans steeds bovenaan staat;
- richtingaanwijzers waarop de weg wordt gewezen naar bestemmingen zowel binnen als buiten het gewest en waarop het Frans steevast het eerst staat.

De klagers menen dat uit het systematisch gebruik van het Frans als eerste taal, een achteruitstelling blijkt van het Nederlands.

Uit uw antwoord van 9.11.93, blijkt dat u niet de opvatting deelt dat het Frans systematisch een voorkeursbehandeling zou krijgen. De opschriften worden met identieke letters uitgevoerd in beide talen. Om de gebruiker duidelijke en homogene borden aan te bieden, werd bij afspraak gekozen voor borden met het Franse opschrift links en de Nederlandse tekst rechts.

Voor wat de zichtbaarheid betreft, impliceert dat geenszins een overlapping van de ene vermelding door de andere. De vermeldingen naast de pijlers zijn het best zichtbaar en de pijlen naar rechts zijn net zo talrijk als deze die naar links zijn gericht.

Verkeersborden zijn volgens de vaste rechtspraak van de V.C.T. berichten en mededelingen aan het publiek.

Artikel 32, § 1, 1e lid, van de wet van 16 juni 1989, houdende diverse institutionele hervormingen, in werking getreden op 17 juni 1989, stelt dat de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve (nu Brusselse Hoofdstedelijke Regering) en van het Verenigd College het Nederlands en het Frans als bestuurstaal gebruiken.

Artikel 32, § 1, 3de lid, stelt dat de artikelen 50 en 54, het hoofdstuk V, afdeling 1, de bepalingen die het Duits betreffen uitgezonderd, en de hoofdstukken VII en VIII van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing zijn op de in het eerste lid bedoelde diensten.

Krachtens artikel 40, 2e lid, van de gecoördineerde taalwetten, gecombineerd met artikel 32 van de voornoemde wet van 16 juni 1989, moet de Brusselse Hoofdstedelijke Regering haar berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht, in het Nederlands en in het Frans stellen (cfr. advies 22.122).

De V.C.T. is van mening dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering als dusdanig de taalwetgeving niet overtreedt voor zover deze berichten en mededelingen wel op identieke wijze en op voet van strikte gelijkheid werden aangebracht.

De V.C.T. oordeelt de klacht wel ontvankelijk maar niet gegrond.

Dit advies wordt aan de klagers gestuurd.